

«Πάμε στη Φιλιά», το σύνθημα που παρολίγον να γίνει πραγματικότητα.

Ο πρώτος κλοιός σπάει. Πίσω η ΜΜΑΔ.

Ο ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΟΥ

Τέρμα στη διεθνή κοροϊδία

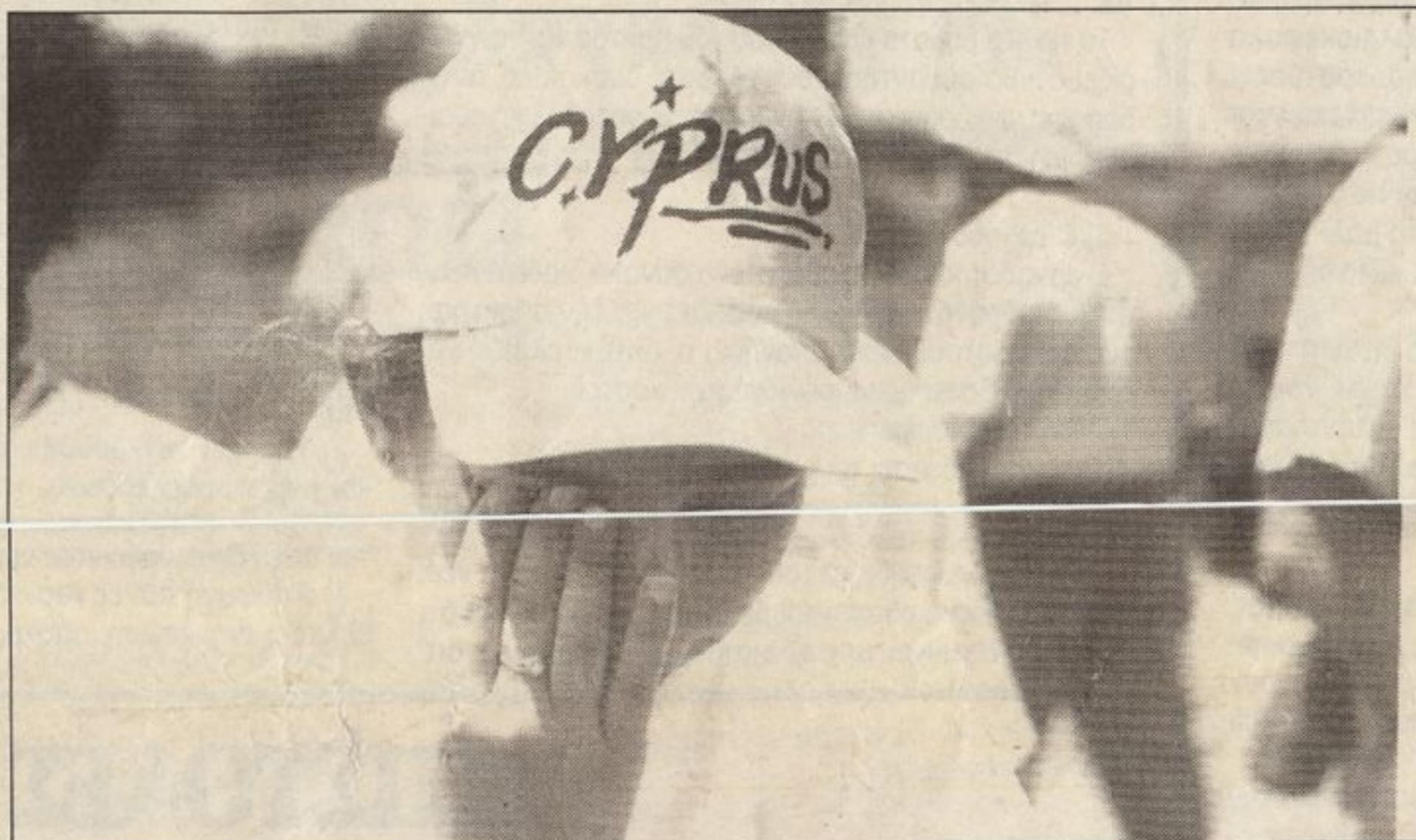
ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΣΚΑΝΗ
Φωτογ. Κλήμης Θεοχαρίδης

ΜΠΡΟΣΤΑ στα μάτια των αξιωματικών της Ειρηνευτικής Δύναμης, οι Φιλιώτες έκαψαν χθες το ψήφισμα προς τα Ηνωμένα Έθνη εκφράζοντας με τον πλέον χαρακτηριστικό τρόπο την απογοήτευσή τους για τη διεθνή ανεκτικότητα που επιδεικνύεται σ' ένα ξεκάθαρο έγκλημα που γίνεται σε βάρος της Κύπρου. Σε απόσταση μερικών μόνο χιλιομέτρων από το χωριό τους, ζήτησαν από τα Ηνωμένα Έθνη να τους δοθεί άδεια να το επισκεφθούν, μετά από είκοσι χρόνια προσφυγιάς. Ζήτησαν, δηλαδή, την αναγνώριση του αναφαίρετου τους δικαιώματος να επισκεφθούν τη γη τους, και την από μέρους της Ειρηνευτικής Δύναμης υλοποίηση ψηφισμάτων και αποφάσεων για την Κύπρο. Η απάντηση ήταν ασφαλώς αρνητική. Και η ανταπάντηση των Φιλιωτών: «20 χρόνια επίδοσης ψηφισμάτων, είναι πολλά! Η υπόθεση της λευτεριάς περνά πλέον στα χέρια του Κυπριακού Ελληνισμού».

Η μαχητική πορεία

Οι εκδηλώσεις των Φιλιωτών άρχισαν από τις 6.00 το πρωί με εκκλησιασμό στον Ιερό Ναό Αγίων Βαρνάβα και Ιλαρίωνος της Περιστερώνας. Ακολούθησε δέηση για ανεύρεση των αγνοουμένων και επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια τους και μνημόσυνο όλων των πεσόντων κατά την τουρκική εισβολή του 1974 και θανόντων Φιλιωτών στην προσφυγιά. Έγινε κατάθεση στεφάνων και ακολούθησε συγκέντρωση των Φιλιωτών στην πλατεία της Περιστερώνας. Εκεί έφτασαν και δρομείς από τα φυλακι-

«Κάθε χρόνο τα ίδια μας λέτε. Τα ψηφίσματα πια δεν έχουν καμιά σημασία, γι' αυτό και το δικό μας καίγεται μπροστά στα μάτια σας». Αυτό ήταν το μήνυμα των Φιλιωτών προς την Ειρηνευτική Δύναμη αλλά και ολόκληρη τη διεθνή κοινότητα που αδιαφορεί.

Ένα μικρό δάκρυ. Για την αδικία αλλά και τη διεθνή αδιαφορία.

σμένα Μνήματα και τον Τύμβο Μακεδονίτισσας οι οποίοι μετέφεραν φλόγα και άναψαν βωμό. Ακολούθησαν χαιρετισμοί από τους εκπροσώπους των Φιλιωτών και άλλων προσφυγικών σωματείων, των κομμάτων, της Μητρόπολης Μόρφου και της Κυβέρνησης.

Η πορεία ξεκίνησε λίγο πριν από τις 12 το μεσημέρι. Μπροστά στην ουρά των αυτοκινήτων εκείνων που εξέδραμαν χθες στα βουνά και ενοχλούνταν από την «ταλαιπωρία», οι Φιλιώτες δήλωναν με δύναμη πως η επιστροφή θέλει αγώνα και θυσίες.

Μπροστά, ένα αυτοκίνητο που έφερε πανό που ανέγραφε «Πάμε στη Φιλιά» και λίγο πιο πίσω οι εικόνες της Παναγίας και του Αγίου Γεωργίου. Ελληνικές και Κυπριακές

σημαίες στα χέρια νέων παιδιών που έτρεχαν αποφασισμένα προς το χωριό που δεν γνώρισαν και πίσω οι συγχωριανοί που αντάμωναν και πάλι, όπως κάθε χρόνο, σ' αυτό το τακτικό ραντεβού με το χρέος. Τα συνθήματα «Η Φιλιά είναι Ελληνική», «Εξώ ο Αττίλας από την Κύπρο», «Τα σύνορά μας είναι στην Κερύνεια» κ.ά., γέμιζαν τα στόματα των διαδηλωτών.

Τρεις κλοιοί

Από νωρίς είχε μεταφερθεί στην περιοχή ισχυρή αστυνομική δύναμη και ομάδα των ΜΜΑΔ, ενώ η Ειρηνευτική Δύναμη έλαβε όλα τα μέτρα τοποθετώντας ακανθωτό

συρματοπλέγμα μέσα στα χωράφια και παίρνοντας θέση πίσω από τους κλοιούς των δυνάμεων ασφαλείας του κράτους.

Ακολουθώντας το δρόμο που οδηγεί στη Φιλιά και ο οποίος βγαίνει σε αδιέξοδο τα τελευταία είκοσι χρόνια, οι πρώτοι διαδηλωτές -παιδιά των 13 και 14 χρόνων- έφτασαν μπροστά στον κλοιό της Αστυνομίας. Σε λίγο, όλοι οι διαδηλωτές βρέθηκαν στο ίδιο σημείο και με το σύνθημα των πρώτων, έσπασε ο κλοιός και προχώρησαν πιο μέσα όπου ένας δεύτερος -της ΜΜΑΔ- τους περίμενε. Σ' αυτή την «επίθεση» κινδύνευσαν μερικά παιδιά που βρέθηκαν μπροστά και παρ' ολίγων να ποδοπατηθούν από το κύμα των διαδηλωτών. Υπήρξαν μικροσυμπλοκές αστυνομίας και διαδη-

λωτών με αποτέλεσμα μια μεγάλη ομάδα να καταφέρει να περάσει ενώ μια άλλη να μείνει πίσω από τους αστυνομικούς.

Η ίδια σκηνή και στην περίπτωση του κλοιού της ΜΜΑΔ, ενώ με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα οι διαδηλωτές έσπασαν τον κλοιό των Ειρηνευτών (Αργεντινοί). Από 'κει και κάτω τα πράγματα ήταν εύκολα για τους πρώτους. Ξεχύθηκαν στα πρώτα περβόλια της περιοχής με κατεύθυνση το κατεχόμενο χωριό τους. Οι Ειρηνευτές ανασυγκροτήθηκαν, μεταφέρθηκαν πιο κάτω και έστησαν νέο κλοιό για να ανακόψουν τους διαδηλωτές. Είκοσι με τριάντα άτομα όμως κατάφεραν προηγουμένως να περάσουν και τρέχοντας έφτασαν ένα χιλιόμετρο περίπου από τη Φιλιά. Οι περισσό-

τεροι, νεαρά άτομα, μικρά παιδιά, που με την Ελληνική σημαία στο χέρι έτρεξαν να δουν από κοντά το χωριό τους. Για αρκετή ώρα δεν γνώριζε κανείς μέχρι πού έφτασαν και εάν ανεκόπησαν από Ειρηνευτές ή έφθασαν κοντά στους «Απίλες».

Οι υπόλοιποι διαδηλωτές έμειναν συγκεντρωμένοι στον τελευταίο κλοιό των ΟΗΕδων παρακολουθώντας τις εξελίξεις, φωνάζοντας συνθήματα και τραγουδώντας αγωνιστικά τραγούδια. Οι μεταξύ τους διάλογοι, συγκλονιστικοί. Τα μικρά παιδιά ρωτούσαν ποσο απέχει το χωριό τους και οι μεγάλοι εξηγούσαν. Οι γυναίκες θυμούνταν τα παλιά κι ένας μικρός, ντυμένος την Ελληνική σημαία, φώναζε πως το πρώτο σπίτι είναι του πατέρα του και λίγο πιο μέσα του θεού του. Η ώρα είχε προχωρήσει αλλά ο καυτός ήλιος του μεσημεριού δε στάθηκε ικανός να λυγίσει τους Φιλιώτες που έμειναν εκεί ατενίζοντας τα κατεχόμενα. Στην απαίτηση των Φιλιωτών να πάνε στο χωριό τους, η απάντηση των Ειρηνευτών ήταν αρνητική. Γι' αυτό και μπροστά στα μάτια τους καίγεται το ψήφισμα προς τα Ηνωμένα Έθνη ως ένδειξη ότι οι πρόσφυγες έχουν πια βαρεθεί τα λόγια και τα άνευ αντικρύσματος ψηφίσματα. Οι ΟΗΕδες, εν τω μεταξύ, άρχισαν να μεταφέρουν με αυτοκίνητα εκείνους που προχώρησαν αρκετά μέσα στη νεκρή ζώνη, και λίγο πριν από τις 3 το απόγευμα -και αφού επέστρεψαν όλοι- η εκδήλωση έληξε με τον Εθνικό Ύμνο αλλά και με τη δέσμευση όλων: «του χρόνου πάλιν εδώ, μέχρι την επιστροφή στην αγαπημένη γη της Φιλιάς!»

(Εκτενέστερο φωτορεπορτάζ, στην αυριανή μας έκδοση)

Ήταν και οι Κούρδοι

Κοντά στους Φιλιώτες στάθηκε ένα ακόμα κομμάτι λαού που στενάζει κάτω από τη βάρβαρη τουρκική κατοχή: οι Κούρδοι! Μικρή ομάδα Κούρδων, με σημαίες του Κουρδιστάν και του Εργατικού Κόμματος που αγωνίζεται ενάντια στην τουρκική κατοχή, έλαβε μέρος στην πορεία των Φιλιωτών. Τη δική τους συμμετοχή τόνιζε ένα μεγάλο πανό στο οποίο ήταν ζωγραφισμένη η φωτογραφία του αγωνιστή Θεόφιλου Γεωργιάδη ο οποίος δολοφονήθηκε από πράκτορες των Τούρκων, πλαισιούμενη από την Ελληνική σημαία και τη σημαία του Κουρδιστάν.

Η Κουρδική συμμετοχή. Με τη φωτογραφία του Θεόφιλου μπροστά.

Ευγενικοί οι Αργεντινοί

Σε αντίθεση με παλαιότερες πορείες Ελληνοκυπρίων όπου οι άνδρες της ΟΥΝΦΙΚΥΠ αποκάλυπταν τον κακό τους εαυτό, η δύναμη Αργεντινών Ειρηνευτών που κάλυπτε χθες το χώρο της πορείας των Φιλιωτών υπήρξε άψογη στη συμπεριφορά και αρκετά συνεργάσιμη. Χωρίς να προκαλούν τους διαδηλωτές όπως συχνά κάνουν ειρηνευτές άλλων εθνικοτήτων, και με τρόπο ευγενικό και πραγματικά άψογο, έκαναν τη δουλειά τους και πέτυχαν τη συνεργασία όσων συμμετείχαν στην πορεία.

Ισχυρός κλοιός Αργεντινών ειρηνευτών. Η συμπεριφορά τους ήταν άψογη.